

պատասխանի մնայ՝ տուած գայթակղութիւնն ալ կ'մնայ յախտեան :

Իրիմեան Սրբազան՝ որ մանուաւնդ վերջին օրերս հրապարակ իրած է, և միանգամայն կ'յայտարարէ թէ իւր վրայ եղած որ և է ամբաստանութեան համար ի դատ խոնարհելու պատրաստ է, Ասորի վարդապետին կողմանէ իւր դէմ՝ եղած ծանր ամբաստանութիւնը կրնայ անտեսել :

Նոյն Բ. 833, Հոկտ. 24.

Բողոքական Միսիօնարաց (քարոզչաց) ամեն տեղ ի գործ դրած և մեր Ազգի դէմ լարած որոգայթից նկատմամբ ջանից և ճգանց վերայ մի դոյզն գաղափար տալոյ համար՝ արժան կ'համարուիք հետեւեալները հրատարակել Ամսագրոյս մէջ :

ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ ՄԻՍԻՕՆԱՐՔ.

Հետեւեալ յօդուածին հրատարակութիւնը խնդրուելով մեզնէ, պատասխանատուութիւնը հեղինակին վրայ թողուլ կը հրատարակենք :

Մեծապատիւ խմբագիր Մասիս լրագրոյ.

Ձեր մարդասիրութենէ կը խնդրեմ՝ սա յետագայ մէկ երկու խօսքերը ձեր պատուական լրագրոյն միջոցաւ հրատարակել ի լուր արեւելեան քրիստոնեայ աշխարհի :

Այս Միսիօնարները սր մեր բնական երկրին տակի կողմէն եկած են, որոնք Աւետարան, լուսաւորութիւն ու ազատութիւն քարոզելու պատճառներով մեր սիրոյն և համակրութեանցը տիրացած են անարժանարար, բոլոր իրենց խոստմանցը հակառակ նեոսեր են :

Ասոնք մասնաւոր աշխարհային նկատումներ՝ և ամենանուստ նկատումներ ունին բոլոր իրենց աշխատութեանց մէջ :

Ասոնք անձանձիր և կողճուակ պատերազմողներ են : Եւ երբ անգամ մը մէկուն հետ կուտի կըսկսին, ոչ անոր օձիքը թող կուտան, ոչ ալ քաջութեամբ իրենց ակոյտանին դիմացը կ'ելան ու քաջութեամբ յաղթելու կամ յաղթուելու յանձնառու կըլլան :

Ինչպէս որ լրագիր կարգացողներուն յայտնի է, ասկից քանի մի տարի առաջ ասոնք Ամերիկայի բողոքական Հայոց հետ մեծ դժուարութեանց և գունդու ինկան և ամեն անվայել դահճութիւններ ըրին այ նէ, իրենց ալ շատ աժանի չեկաւ :

Ասոր համար հարկ եղաւ, որ Ամերիկայէն գայ այն՝ որ իրենց ամենէն վարպետ դարանագործն էր, որ եկաւ և բաւական խելացի որոգայթներ պատրաստեց և իր խելքովը քիչ մնաց որ իր որոգայթէն փախած Հայիրը նորէն նոյն և աւելի զօրաւոր վարմի մը մէջ ձգէ :

Աս միջոցին մենք ալ Ամերիկայէն կշտացած ըլլալով տուներնիս եկած եղանք, և ինտոր որ է՝ մեր գոյութիւնը այդ լարուած որոգայթներուն յաջողութեանը արգելք նկատեիր են : Աւստի մեզ բարոյապէս մեռցնելու և մէջ տեղէն վերցնելու համար ասդիէն անդիէն իրենց քանի մը արանեկաց ստակ տալով Պօլիս կը ժողվին, և հաւատաբըննութեան ատեան մը կը կազմեն, ատոնցմով և մեզ կ'հրաւիրեն որ գանք ու հաւատքնիս քննուի. և այդպիսի անշնորհք առաջարկութիւն մը ընելուն պատճառ և իրաւունք հարցուած ժամանակ, գոհացուցիչ բան մը չկրնալ ըսելով՝ հիմա կու հիմա ետ կը քաշուին :

Երբ, ահա ասիկ այն դիւցազնական ասպարիզի հրաւէրը՝ որ քանիցս ըրած եմ՝ և համարձակած չեն, դարձեալ անգամ մ'ալ կրնեմ վստահ ըլլալ որ դարձեալ չը համարձակին, որովհետեւ քիչ շատ ինքզինքնին գիտուն :

Եւ հրաւէրս սա է. խարդախ ճանրաները մէկդի. թէ որ Միսիօնարները երբէք կրօնքի և հաւատքի խնդիր ունին, թող իրենց և մեր ընտրութեամբը հրապարակ մը կազմուի, և հոն առաջին անգամ՝ մեր հաւատքն ու աւետարանականութիւնը քննուի, ու ետքը իրենցը :

Ահաւասիկ աշխարհի առջև կը խոստանամ, որ եթէ Միսիօնարք այսպիսի քննութեան մանալու ըլլան, պիտի կարողանամ անդիմադրելի փաստերով հաստատել, որ փոխանակ ազատութիւն, լուսաւորութիւն և Աւետարան քարոզողներ ըլլալու, անհաւատութիւն և խաւարաբեր գերեզմարութիւն մըն է յառաջ տարածին, և հետեւապէս Պօրտ ընկերութեան ձեռնարկութիւնը որ

«Տիրոջը գործը» կանուանեն, ամենանուատս ըզ-
արպ և մերենայական գործ մը դարձած է, և ա-
նոնցմէ աղէկ դիտաւորութիւն սպասելն ալ յիտին
յիսարութիւն :

Թող ասպարէզ զան Միսիօնարք, և թէ որ
բոլոր աս ըսածներս շիտակ ըլլայը չկրնամ՝ հաս-
տատել, բոլոր ասոնք իմ վրաս կընդունիմ՝ և միև-
չև կախաղանի կուտամ ինքզինքս :

Թէ որ այսպիսի արգար և օրինաւոր ասպարէզ
մը չկրնան գալ, իրաւունք է, որ բոլոր աշխարհ
հաւատայ, որ ըսածներս բոլորովին հաստատուած
է :

Մնամ յարգանք
Ռ. Յ. ՎԱՐԴԱՆԻԿՅԱՆՅ

12 հոկտ. 1875.

Հետեւեալն թէև այլ նպատակով և
այլ խնդրոյ վերայ է, սակայն մի և նոյն
գաղափարի համար բաւական լոյս կը տայ,
և որ Բողոքական — Հայ խմբագրի հրատա-
րակած «Կիսակ անուն լրագրի մէջ տպեալ
է և ի վերջոյ յուելացած էր խմբագրէն
դիտողութիւն, բայց վերջինը աւելորդ
համարեցինք՝ հակասական և խնդրոյն ան-
համաձայն մի տեսութիւն լինելով :

Խմբագիր.

Ձեր շարած աւուր 68-րդ թուով հրատարա-
կած թերթին մէջ «Մօպերթեան վարժարան»
վերնագրով խմբագրական յօդուած մը կարդացինք :

Այդ յօդուածը երկը գլխաւոր կետեր կը պա-
րունակէր, որոնք ստիպեցին զմեզ ներկայս Ձեզ
յուզարկելով խնդրել՝ որ հաճիք հրատարակել
Ձեր յառաջիկայ թերթին մէջ, իբր պատասխան
յիշեալ գրութեան :

Կըսէիք նախ «Քանի մը երիտասարդք չենք
«գիտեր ի՞նչ կիրքէ յուզեալ, տարաձայնութիւն
«մը ըրին, որպէս թէ նոր կարգադրութիւն մը
«եղած ըլլայ հրատարակեալ բրօկրամին հակա-
«ռակ իբր թէ՛ բունի Բողոքականութիւն դաս
«տրուած ըլլայ հօն» :

Թէ արդարև այդպիսի տարաձայնութիւն մը
ըրած ենք թէ չէ, Օրագրոյ 1053 և Մանգուսի

2327 թուոց միջոցաւ հրատարակեալ և մեր ըս-
տորագրութիւնը կրող «Առ սիրելի Ազգայինս»
ուղղեալ մէկ յօդուածը կրնայ բացայայտ կեր-
պիւ ցուցնել, ուր կը տեսնուի թէ՛ մենք նոր
կարգադրութիւն եղած է չենք ըսած, հրատարա-
կեալ բրօկրամին հակառակ, այլ ըսած ենք թէ
վարժարանին մէջ բունի Բողոքականութիւն կայ :

Եւ ասի դուք ալ չը պիտի՞ ըսէիք, երբ գիտ-
նալիք թէ՛ տնօրէնութիւնը, հակառակ մեր յայ-
տարարութեան, որով կիմացնէինք թէ՛ վարժա-
րանին կիրակնօրեայ Աստուածաշունչի դասերուն
և Բողոքական արարողութեանց ներկայ գտնուել-
նուս պատճառաւ, Հայաստանեայց ուղղափառ
Եկեղեցւոյ վրայ անտարբերութիւն մը կղզանք,
և Բողոքականութեան կը յաջինք, պատասխա-
նած էր մեզ թէ՛ վարժարանին հիմնապիւրը իւր
թեւը կը կտրէ և կրօնքը չը վերցնէր վարժարա-
նէն, եթէ երկու հօդի ալ մնան :

Մեծ ապացոյց մ՝ ալ չը համարուի՞ր մեր ըսա-
ծին, տնօրէնութեան կողմէն մեր ծնողաց խրկուած
նամակին հետեւեալ մասը. թէ՛ «Մե՛+ կրօնը
«վե՛+ հո՛ւանի ձեր խնդրանաց, որ ձեր որդիքը
«ազատ ըլլան կրօն-իտ պարտանց ներկայ չը
«գտնուելու» : Արով անկարելի կը դատէր թոյլ-
տուութիւն մը, վարժարանին նպաստը բոլորո-
վին հակառակ ըլլալուն համար :

Մենք, չերկարաբանելու համար, վերոյիշեալ
յօդուածին մէջ չէինք ուզած հրատարակել Տը-
տօրէնութեան՝ ներկայ խնդրոյն առթիւ ըրած
սա խօսքը թէ՛ «Մենք հիմայ խաւարի դարը
«անցուցինք և լուսաւորեալ դարուն մէջ կապ-
«րինք, և դուք՝ որ ասպագային մէջ Հայ ազգին
«առաջնորդներն պիտի ըլլաք, պիտի գոցէք ձեր
«ականցն այն ամեն բաներուն, որք ձեր համոզ-
«ման հակառակ են, ինչպէս ասկէ հարիւր տարի
«առաջ կրօնամոն մարդիկ չէին ուզեր ընդունիլ
«այլակրօն եկեղեցականաց քարոզութիւնները»
«Եթէ այդպէս, աւելի աղէկ է տգէտ մնալ, քան
«թէ հոս աւանդուած ուսմունքներն առնուլ» :

Չէինք ուզած հրատարակել թէ՛ 1871 մայիսի
սկիզբէն մինչև Սեպտ 3 Աստուածաշունչի դա-
սերը ստիպողական չէին, և թէ երկրորդ տարւոյն
սկիզբէն միմիայն հասարակ ընթերցմունք ըլլա-

լով աստիճանարար մինչև մեկնութեան հասած էին:

Չէինք ուզած նաև հրատարակել Տնօրէնին կողմէն՝ Սեպտ 9-ին, կէս օրէն ետքը, ըստ Գաղղիացոց ժամ երեքին, ըսուած հետեւեալ խօսքը, թէ՛ « Մենք երբէք ձեր կրօնըր չենք ծաղրեր և « դուք ալ՝ պէտք չէ որ մերինը ծաղրէք, սակայն « մենք մեր կրօնըր պիտի բացատրենք (էքսպլէյն) « և դուք ալ ձեր բացատրեցէք, և եթէ Սուրբ « Գրոց դասերու ժամանակ ձեր կարծիքին դէմ « բան մը ունինք, ըսէք դասատուին, որ պատ- « բաստ պիտի լլլայ պատասխանելու: »:

Գալով երկրորդ կէտին, կրսէք թէ՛ « Մենք « մասնաւոր քննութեամբ ստուգած ենք որ այս « ստարաձայնութիւնը ինչ-որ նպատակ մը յառաջ « տանելու համար բնութեան հետեւ չենք ստ- « ինչ մի է: »:

Մենք՝ վարժարանին արտաքին բրօկրամին մէջ նշանակուած նպատակն եղող՝ ամենաբարձր բարոյական դաստիարակութեան քօղին տակ ծածկուած որոգայթն երևան հանելու համար էր, որ վերջիչեալ իրողութիւնները հասարակաց ծանուցինք, և ոչ թէ ինչպէս կրսէք, թագուն նրպատակ մը յառաջ տանելու համար:

Բայց որովհետև Ձեր յօդուածին այդ մասը մեր անձնական պատիւը կարատաւորէ, զմեզ անխելճ սոխուկու կոչելով, կը պահանջենք ամենայն իրաւամբ, որ եթէ այդ ձեր մասնաւոր քննութեան արդիւնքը իրօք ստուգութիւն մ' է, հաճիք այդ տեղեկութիւնը տուողին անունն ու փաստերը, ինչպէս նաև այդ թագուն նպատակին ինչ լլլայն յայտնել, և եթէ ոչ՝ խոստովանիլ թէ այդ քննութեան արդիւնքն ստուգութիւն չէ, և թէ անգիտութեամբ եղած է այդ անուանակոչութիւնը: Աւելորդ է ըսել որ, լուծիւնն ու առանց օրինաւոր փաստերու գրուած՝ ո և է բացատրութիւն՝ դատապարտութիւն և փախուստ կենթադրեն:

Երրորդ՝ կրսէք « մեր ցաւած տեղը սա է որ « այս կերպ բնութեան ու անպատեհ վարմունքն- « րը՝ մեր ազգը օտար ազգաց անջըր արատաւորելէ « զատ ուրիշ օգտակար արդիւնք մը չեն կրնար « ունենալ: »:

Այլ յուսանք որ համոզուած էք այժմ թէ մեր վարմունքն տղայական և անպատեհ չըլլալով, ազգին ո և է անպատուութիւն չեն պատճառեր, և եթէ մեր ազգը օտար ազգաց անջըր արատաւորելէ զատ ուրիշ օգտակար արդիւնք մը չունենցող բան մը կայ, այն ալ « Միշունքի Հերալտ », անուն ամսագրութիւն է, Բողոքական Ամերիկացի միտիօնարաց երէւ որուն ամեն ամսագրութիւնն մէջ Հայ ժողովուրդը և իւր կրօնըր անպատուող յօդուածներ պակաս չեն: Զարմանալի կէտը սա է որ այդ ամսագրութիւնն ստացող ազգայինք զեռ չեն հաճած այդպիսի նուաստացուցիչ գրութիւնները թարգմանութեամբ հրատարակել. որոնցմէ մին, որ յիշեալ թերթին Յունիս ամսոյն հրատարակուած տետրին մէջ տեսնուած է, կը յուսանք որ պիտի հրատարակենք, եթէ յաջողինք հատ մը ձեռք անցնել:

Յուսալով, մեծարգոյ Խմբագիր, որ չը պիտի մերժէք մեր արդար խնդիրը:

Մեամք շէրք բարեացակամք
ՅԱԿՈԲ Յ. ՅԱԿՈԲԵԱՆ
ՄՔԷՐԱՆ Ս. ԳԱՐԱՄԱՏԵԱՆ
Հրատարակչու շտաբային Բօստօն Գործարանի:

14 25 - 2 Հոկտ. 1875

Խմբագր.
Գիտակ, Թ. 70. Հոկտ. 20.

Վ Ա Ս Ն Ս. ՄԵՍՐՈՊՈՍ ԵՍՍՏԲԵՆԵՆ.

Խօսք արեւմտեան Արարապ ամսագրոյ.

Արդէն յայտնի է մեր ազգայիններին Վեհափառ Հայրապետի կոնդակը, որով նորին Վեհափառութիւնը հրաւիրում է իւր մօտակայ և հեռաւոր որդիներին գործակցել իւր հայրենաշէն ձեռնարկութեանը, այն է Օշականում համազգայնութեան անմահ երախտաւոր Սուրբ Մեսրոպ վարդապետի և Թարգմանչի հանգստեան կիսակառոյց ճաճարը կատարելագործելու:

Կոնդակը ուղղված էր յանուն տեղւոյս Սրբազան Առաջնորդին, որ թէև ինքնին այստեղ չէր, բայց փութացել էր ծանուցանել իւր ժողովրդեանը հասարակաց Հօր սուրբ կամքը:

Պատարագի ժամանակ բարեկրօն Յովսէփ Աւագ քահանայ Բունիսթեանց հանդիսաւոր կեր-